

Về thăm Quảng Trị và tour DMZ

Khi đến thăm Huế, tình cờ đọc được một mẫu quảng cáo về tour DMZ (demilitarized zone – khu phi quân sự), tôi đã đăng ký ngay một suất với giá chỉ khoảng 100.000 đồng đi trong một ngày và không ngờ rằng đó là một trong những chuyến đi ấn tượng nhất của tôi.

Khởi hành từ lúc 6g30 sáng từ Huế, cả đoàn có khá đông khách và đa số là người nước ngoài, thanh niên cũng có mà các vị khách ở tuổi ông, tuổi bà cũng có. Trên đường tới Đông Hà, chúng tôi dừng chân tại một nhà thờ bị ném bom trong chiến tranh hiện đang bị bỏ hoang. Từ Đông Hà, xe chạy bon bon trên đường Hồ Chí Minh.

Người hướng dẫn viên du lịch tự hào giới thiệu với du khách bằng tiếng Anh về truyền thống hào hùng của con đường trong kháng chiến và cả về quá trình xây dựng con đường thời kỳ đổi mới. Chiếc cầu Hiền Lương được phục chế nằm im lìm bên cây cầu bê tông mới (cũng mang tên Hiền Lương) hiện đại và chắc chắn như một minh chứng

hùng hồn cho dòng chảy thời gian đang cuộn cuộn từng ngày.

Địa danh tiếp theo là địa đạo Vĩnh Mốc nổi tiếng. Hệ thống địa đạo ở đây cực kỳ tinh vi với ba tầng (tầng sâu nhất cách mặt đất 23 mét). Với 1,6 – 1,8 mét chiều cao, du khách có thể thoải mái đi lại, chụp ảnh chứ không như địa đạo Củ Chi, nơi mà người ta phải khom người lặn mò từng mét một. Càng ngạc nhiên hơn khi bạn biết rằng ở trong những căn phòng nhỏ bé và tối tăm, chật hẹp ấy, đã có 17 đứa trẻ được ra đời. Vậy mới thấy sự sống vẫn luôn tồn tại và nảy sinh ở ngay cả những hoàn cảnh khắc nghiệt nhất! Khi vừa bước chân ra khỏi

địa đạo tối tăm, trước mắt bạn sẽ là cả một không gian bao la với gió biển mát dịu và hàng tre rì rào, trời trong xanh và cao vút.

Cuộc hành trình tiếp tục với đường 9 - Nam Lào, qua cầu Dakrong nổi tiếng tới thăm những ngôi nhà sàn của đồng bào dân tộc Bru - Vân Kiều mà cuộc sống còn nghèo lắm. Du khách vừa xuống xe đã bị rất nhiều trẻ con vây lấy với một câu tiếng Anh duy nhất để xin tiền! Điểm cuối cùng là Khe Sanh, nơi đã từng diễn ra những trận đánh ác liệt nhất trong cuộc chiến tranh chống Mỹ, nay đã được tu sửa trở thành một bảo tàng với những mô hình máy bay, xác xe tăng và hầm trú ẩn... (ảnh). Mở cuốn sổ ghi cảm tưởng của du khách và ngồi bình tâm đọc, bạn sẽ phần nào cảm nhận được không khí của những năm tháng xưa kia, đặc biệt là những cảm xúc của các cựu chiến binh Mỹ đã từng tham chiến nơi đây.

Nick, một nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp mà tôi đã trò chuyện trên đường, đã tỏ ra hết sức bất ngờ khi biết rằng tôi là người VN. “Tại sao anh lại bất ngờ khi biết rằng em sống ở Hà Nội?”, “Bởi vì tôi chưa từng thấy một thanh niên VN nào ở những chỗ như thế này. Có vẻ như các bạn không mấy thích thú với lịch sử lắm”. Tôi đã cảm thấy khá tự ái nhưng quả thật những gì Nick nói không phải là sai!

6g chiều tôi lại trở về với Huế, một Huế mộng mơ và thanh bình. Khó có thể hình dung được chỉ trong một ngày mà tôi đã có thể trải qua nhiều cảm xúc đến như vậy. Chỉ có thể là ở DMZ!